

Prva nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2020.

**Marta Mekovec de Calvaho
BIJELI GREBENI**

LIKOVİ:

Teodora

Lota

Anja

Dominik (Domo)

Julija

Gospođa Sol

Gospođica Naranča

Glasovi iz kuća

I. SCENA

(Recepcija hotela „Salarium“. Zidovi su obojani pastelnom zelenom bojom, tamno zeleni sagovi su polegnuti na podove i tri različite slike Bijelih Grebena su postavljene na zidove, svaka u nekom drugom stilu. Na svakoj strani ima po jedan smeđi kožni kauč i jedan smeđi kožni naslonjač. Između njih stoji mali drveni stolić. U desnom kutu stoji crni pianino. Čini se kao da je recepcija zarobljena u vremenu što se tiče estetike i doima se više bajkovito nego moderno.

Na oglasnoj ploči hotela, stoji poster sa elegantnim uljanim portretom GOSPOĐE SOL. Ispod njene slike piše „Pratite put soli prema sreći!“ Pored njenog postera je mali poster sa slikom starčića i ispod slike piše „Gdje je Rolf Boboro?“

Iza recepcije stoji sedamnaestogodišnja JULIJA koja riješava križaljku. Vani udari grom. Julija se trgne i skloni iza recepcijskog stola. Izvan scene, vrata se otvaraju. Čuje se postepeni pljusak kiše i na scenu dođu TEODORA i njena teta LOTA, obje obučene u kabanice s kovčezima u rukama.

*Teodora ima 11 godina i nosi crnu haljinu sa visokim ovratnikom i crne čizme. Oko vrata nosi polaroid. Lota nosi rozo crnu haljinu i rozu haljinu, te ima žarko roze naušnice i ogrlicu. Ali najzanimljivije u vezi Lote je to što ima **glavu gavrana**.*

*Kada je Teodora na sceni, vidimo ljude kako ih ona vidi: **sa glavama životinja**. Vrsta životinje govori o njihovoj unutrašnjosti, o tome kakvi zbilja jesu i Teodora ih duboko upozna samo s jednim pogledom.)*

LOTA

Dobar dan? Ima li koga?

*(Lota priđe recepciji i pozvoni zvono. Julija se ustane od ispod recepcijskog stola i otkrije da ima **glavu psa**.)*

JULIJA

Ispričavam se! Nisam vas čula. Dobar dan, dobar dan!

LOTA

Je li sve uredu? Što ste radili ispod stola?

TEODORA

Boji se grmljavine.

LOTA

Jako smješno, Teodora. Idi sjedi.

(Julija izgleda iznenađeno, ali ne kaže ništa kako Teodora ode sjesti na jedan od kaučeva. Teodorin pogleda odluta u smjeru postera na oglasnoj ploči, zatim to klavira.)

JULIJA

Imate jako slatku kćer. Koliko ima godina?

LOTA

Nije mi kćer, nećakinja mi je i jedanaest je.

JULIJA

(Teodori) Pa ti si već velika, ha?

(Teodora uopće ne obrati pozornost na nju i ode sjesti za klavir. Krene polako svirati nježnu melodiju.)

JULIJA

Malo je sramežljiva, ha?

LOTA

Imamo rezervaciju pod imenom Zorman.

JULIJA

A da, naravno. Samo trenutak. Da, evo ga, Zorman. Soba broj 46.

(Julija uzima ključ sa zida iza nje i pruža ga Loti.)

JULIJA

Izvolite!

LOTA

Hvala vam.

JULIJA

Ali šteta što ste došli pred kraj ljeta, gospođo Zorman. Jesenske kiše i oluje ranije počnu ovdje u Bijelim Grebenima.

LOTA

Gospođica Zorman. I nismo ovdje radi odmora.

JULIJA

Nego? Mislim, ne morate mi reći ako ne želite, ali možete, jer onak, kome bi ja to pričala?

LOTA

Vrijeme doručka, ručka i večere?

JULIJA

Imate karticu ovdje na kojoj sve piše pa si slobodno uzmite jednu. Laminirane su!

LOTA

Super.

(Lota uzme jednu karticu.)

JULIJA

Imamo i brošure! Znam da ste rekli da niste ovdje radi odmora, ali možda vam padne na pamet se prošetati pa da znate što sve ima za vidjeti. Srijedom u hotelu imamo i klub za čitače knjiga ovdje u prizemlju, iako ne dođe baš pretjerano ljudi. Zapravo, samo ja i još dvoje djece, ali su jako simpatični! I možda bi se vaša nećakinja mogla podružiti s njima! Sutra u 17h je!

LOTA

Razmisliti ću o tome, hvala.

(Lota odlazi do Teodore i sjeda pored nje.)

LOTA

„Rodina pjesma“ opet?

TEODORA

Mislila sam da ti se sviđa.

LOTA

Nije da mi se ne sviđa, ali ponekad možeš i nešto drugo odsvirati. Uredu?

(Teodora prestane svirati.)

LOTA

Nisi morala stati.

TEODORA

Pa ne želim svirati nešto drugo.

LOTA

Teodora, kako ona gospođica izgleda?

TEODORA

Kako misliš?

LOTA

Znaš zašto te to pitam, molim te mi odgovori.

TEODORA

Ima crvenu haljinu i crnu ukosnicu.

LOTA

Kako izgleda, Teodora? Koja joj je boja kose? Ima li dug nos, klempave uši?

TEODORA

Ima što god ti kažeš da ima.

LOTA

Reci mi što vidiš.

(Stanka.)

TEODORA

Vidim labradora u crvenoj haljini.

LOTA

Labradora?

TEODORA

Da. Ima malo duže uši i velike oči. Nije loša, samo znatiželjna i dosadno joj je. Ima jako puno ideja u glavi, teško ih je popratiti sve.

LOTA

I vidiš je samo kao psa? Jesi sigurna da je ne vidiš kako spada ovaj put?

TEODORA
Razočarana si.

LOTA
Ne radi mi to Teodora. Rekla sam ti da mi ne smiješ to raditi.

TEODORA
Oprosti, Lota.

LOTA
I nisam razočarana, samo sam umorna.

TEODORA
To uvijek kažeš.

(Stanka.)

TEODORA
Kad ćemo se moći useliti u kuću?

LOTA
Pokuštvo koje je trebalo doći za nama kasni, ali trebalo bi stići za par dana i kad se sve to razriješi, možemo se napokon useliti u naš novi dom.

TEODORA
Do tada ostajemo ovdje?

LOTA
Znam da nije najljepši hotel na svijetu-

TEODORA
Sviđa mi se.

LOTA
Dobro. Drago mi je. Nadajmo se da su kreveti udobni.

TEODORA
(pogleda prema Juliji) Ne smijem joj reći, zar ne?

LOTA
Nikome, Teodora, to ostaje samo između nas dvije. Sjeti se što sam ti rekla.

TEODORA
„Ljudi ne bi shvatili tvoj pogled na svijet.“

LOTA
Upravo tako. Što misliš kako bi ona djevojka reagirala da joj kažeš da je vidiš kao labradora?

TEODORA
Ali ona je takva. Bila bi sretnija ako bi znala.

LOTA

Je li itko drugi do sad bio sretniji zato što si im to rekla? Morali smo se maknuti iz posljednjeg grada baš zbog toga. Znam da duboko u sebi želiš pomoći ljudima, ali nitko ti neće vjerovati i misliti će da si...

TEODORA

Luda?

LOTA

Ne. Zlobna ili pakosna, da im želiš nauditi. Ali ja znam da to nije istina i shvaćam te. Stoga te molim da se držiš našeg obećanja i zadržiš to za sebe.

TEODORA

Ti mi ne vjeruješ.

LOTA

Teodora.

(Stanka. Lota zgrabi svoj kovčeg, Teodorin i ključ od sobe.)

LOTA

Idemo gore.

TEODORA

Mogu još malo ostati ovdje?

LOTA

...Još deset minuta. Neću zaspati prije nego što dođeš gore.

(Teodora kimne i Lota odlazi sa scene. Čuje se zvuk dizala. Teodora počne ponovno svirati „Rodinu pjesmu“ i Julija pogleda u njenom smjeru. Ostavi križaljku sa strane i priđe Teodori.)

JULIJA

Hej malena! Kako si?

(Teodora prestane svirati.)

JULIJA

Ja sam Julija! Kako se ti zoveš?

TEODORA

Htjela sam svirati pjesmu.

JULIJA

Da, da, naravno, samo daj. E, hoćeš bombona možda? Imam čitavu staklenku punu peperminta iza recepcije.

TEODORA

Samo pepermint?

JULIJA

Jako puno gostiju zna smrditi iz usta pa im uvijek dam pepermint.

TEODORA

Je li meni smrdi iz usta?

JULIJA

Ne! Ne, ne, ne, ne, ne. Ali mislila sam, ako želiš, et' ima nečeg slatkog. Ako ti se jede, naravno.

TEODORA

Može.

JULIJA

Super! Pratite me, gospođice?

TEODORA

Teodora.

JULIJA

Teodora! Kako lijepo ime!

(Julija odlazi iza recepcije i izvadi staklenku pepermint. Pruži jedan Teodori i djevojčica ga stavi u usta.)

JULIJA

E pa, šteta što je vrijeme ovako grozno Teodora, ali već sam rekla tvojoj teti da nam malo ranije počne jesensko vrijeme. Trebale ste doći u srpnju. More je tada sa-vr-še-no, a i može se prošetati do Bijelih Grebena i uslikati par fotki.

TEODORA

Jesu ono slike Bijelih Grebena?

JULIJA

O da! Svaku od njih je napravio poznati strani slikar. Ne sjećam se sad koji, ali su jako poznati i jako strani!

(Grom udari u daljini. Julija se prepadne i opet se skloni ispod recepcije. Teodora nonšalantno cucla pepermint. Julija se polako ustane.)

JULIJA

Oprosti malena, ali uvijek se stresem oluja. Ti gromovi samo puknu i gotovo je kao da mi petarda okine ravno pored uha. A i budimo realni, ne podnosim ni petarde.

TEODORA

Ni ja.

JULIJA

Zato što si ti pametna curica.

(Teodora se na trenutak nasmiješi.)

TEODORA

Zašto su Bijeli Grebeni tako posebni?

JULIJA

Misliš na grad? Pa, nažalost, po malo čemu ovih dana... Ali uvijek može biti gore! Vjeruj mi, znam da se sad ne čini tako, ali ovdje ima puno toga što možeš raditi.

TEODORA

Mislila sam na prave grebene.

JULIJA

A, to! Oprosti, nekad pomiješam to dvoje. Mogli su osnivači nazvati grad nekako drugačije da se izbjegne konfuzija, ali što ćeš. Znači, zanimaju te Bijeli Grebeni?

(Julija pokaže Teodori da sjedne na jedno od kaučeva i zgrabi brošure sa recepcije prije nego što stane teatralno pored djevojčice.)

JULIJA

Od kad je grad sagrađen, jako jako jako jako puno ljudi došlo bi ovdje da vidi Bijele Grebene. Ove visoke zavinute klisure su čudo prirode zbog svog čisto bijelog kamena. Toliko stoljeća je prošlo, a Bijeli Grebeni se nikad nisu promijenili. Zamisli to! Same vremenske promjene bi im dosad već nešto učinile, ali nisu! Bijeli Grebeni stoje uzdignuti poput besmrtnih kraljeva, gledaju u daljinu prema moru i odupiru se promjenama majke prirode!

TEODORA

Znači, posebni su jer će zauvijek ostati bijeli?

JULIJA

Tako je!

TEODORA

Rajčice će uvijek biti crvene i one nisu ništa posebne.

JULIJA

Ali rajčica otrune. Grebeni ostanu isti.

(Julija da Teodori brošure.)

JULIJA

Sačuvala sam sve moguće brošure koje sam našla tako da svi koji dođu mogu vidjeti koliko su Bijeli Grebeni posebni.

TEODORA

Misliš na oboje.

JULIJA

Da. Kako si znala?

TEODORA

Vidi se da ih voliš.

JULIJA

Pa odrasla sam ovdje. Ovo je moj dom i volim ga više od svega. Mislim, pogledaj ti to! Imaš kazalište „Romondo“, prvo kazalište Bijelih Grebena i jedino ikad isklesano od tirkznih kamenja. Zatim Most

Lopoč za kojeg legende kažu, ako s njega baciš poruku u more, more će ti odgovoriti u zoru! I u samom centru grada, kip Lasare Romondo, prve Počasne Građanke Bijelih Grebena.

TEODORA

Što je Počasni Građanin?

JULIJA

Počasni Građanin je osoba od povjerenja koju ljudi odaberu. Ako grad ima bilo kakav problem, onda se obrate Počasnom Građaninu da to razriješe. Naša trenutna Počasna Građanka je gospođa Sol.

(Julija pokaže prema njenom posteru.)

TEODORA

Moja teta je došla raditi za nju.

JULIJA

Za gospođu Sol?

TEODORA

Da.

JULIJA

To je onda odlična prilika za tvoju tetu.

TEODORA

I je li ih riješi?

JULIJA

Pa da.

TEODORA

Ti nisi sigurna.

JULIJA

Nemoj tako. Gospođa Sol je iznimna žena.

(Teodora se suzdrži da nešto ne kaže.)

TEODORA

Smijem zadržati ove brošure?

JULIJA

Naravno.

TEODORA

Htjela bi vidjeti ova mjesta.

JULIJA

Nitko nije bio do njih već duže vrijeme. Bilo bi mi drago ako bi ih netko napokon posjetio.

TEODORA

Smijem te uslikati?

JULIJA

Joj, što si slatka. Da, naravno da smiješ!

(Teodora uslika Juliju sa polaroidom i pogleda fotografiju.)

TEODORA

Sviđa mi se tvoja frizura.

JULIJA

Što si ti srce. Hvala ti!

(Teodora izvadi marker iz džepa, napiše Julijino ime na fotografiju i spremi je u džep. Ona pogleda prema posteru na oglasnoj ploči.)

TEODORA

Moram ići sad, teta me čeka.

JULIJA

Da, da, nemoj da se brine.

(Teodora krene otići.)

JULIJA

I ako ti bude dosadno sutra, klub čitača knjiga je u 17h ovdje u prizemlju.

TEODORA

Ne znam hoće li mi teta dati da dođem.

JULIJA

Pozvala sam i nju, samo dođite! Možda upoznaš nove prijatelje.

TEODORA

Hvala na bonbonu.

JULIJA

Nema na čemu.

(Grom udari u daljini i Julija zbríše iza recepcije. Teodora se kratko nasmije i ode sa scene. Kad se Julija ustane, ponovno ima ljudsku glavu, a ne životinjsku.)

II. SCENA

(Ulica Bijelih Grebena gdje redovi oronulih kuća čini se idu u nedogled. Kroz prozore vire pari očiju, zatim nestanu. Čuje se uzburkano more u daljini.. Na sredini ulice, stoji kip Lasare Romondo. Lota, sa glavom gavrana, dolazi na scenu s Teodorom i nosi veliki blok za skiciranje.)

LOTA

Tu bi negdje trebala biti njena kuća.

TEODORA

Je li naša kuća kao sve ove ostale?

LOTA

Što im fali?

TEODORA

Gadne su.

LOTA

Ne budi takva, Teodora. Samo su jako stare i mislim da im to daje šarma.

TEODORA

Gadnog šarma.

LOTA

Gledaj, gospođa Sol je rekla da će pripomoći u preuređenju našeg novog doma, pa neće biti ni slično ovome što vidiš. Zadovoljna?

(Teodora se nasmije i Lota uzdahne sa osmijehom.)

LOTA

Baš me voliš zezati.

TEODORA

Baš zato što te volim.

(Lota nježno stisne Teodorino rame, zatim odmakne ruku i pogleda oko sebe. Izvuče papirić iz džepa svog kaputa, pogleda ga, zatim pogleda red kuća.)

LOTA

Tu bi negdje trebalo biti...

TEODORA

Ja ne vidim uopće brojeve na kućama.

LOTA

Čini se da su izblijedili. Ali na smo na pravoj ulici.

TEODORA

Nisi sigurna.

LOTA

Sigurna sam.

TEODORA
Nisi.

LOTA
Teodora.

TEODORA
I sad si skoro ljuta.

LOTA
Što sam ti rekla? Ne radi to. Sigurno možemo nekoga pitati za smjer.

TEODORA
Julija mi je pričala o ovome kipu. To je prva Počasna Građanka Bijelih Grebena, Lasara Romondo.

LOTA
(i dalje pokušavajući naći broj kuće) Da, čitala sam o njoj. Gdje je ta kuća?

TEODORA
Znam da je bila velika plemkinja koja je od svog imanja napravila grad za izgubljene i ostavljene. Kakva bi takva jedna osoba izgledala da sam ju vidjela?

LOTA
Da, da, divno Teodora. Gdje je?

*(Teodora ne kaže ništa i uslika kip sa svojim polaroidom.. Na scenu ne dođe GOSPOĐICA NARANČA obučena u ljubičastu haljinu i žuti kaput. Djeluje poput živog cvijeta s **glavom leptira.**)*

GOSPOĐICA NARANČA
Gospođice Zorman?

LOTA
Da?

GOSPOĐICA NARANČA
Dobar dan! Ja sam gospođica Naranča, iznimno mi je drago.

LOTA
Vi ste asistentica gospođe Sol.

GOSPOĐICA NARANČA
Upravo tako! Znamo koliko je lako novopridošlicama da se izgube, pa me gospođa Sol poslala van da vas pronađem.

LOTA
Hvala vam puno. Već sam bila spremna kucati svima na vrata.

GOSPOĐICA NARANČA
Rađe nemojte. Ljudi ovdje ne vole da im bilo tko smeta i više vole biti sami.

LOTA

Uredu, hvala vam.

GOSPOĐICA NARANČA

I tko je ova lijepa gospodična?

LOTA

Ovo je moja nećakinja, Teodora. Nadam se da neće smetati gospođi Sol što sam je pvela na sastanak, ali nisam je htjela ostaviti samu u hotelu.

GOSPOĐICA NARANČA

Neće biti nikakav problem, gospođice Zorman. *(Teodori)* Kako se zoveš, malena?

TEODORA

Zašto me pitaš kad te ne zanima?

LOTA

Teodora, da si se odmah ispričala gospođici Naranči!

GOSPOĐICA NARANČA

Ma sve je uredu, gospođice Zorman. I ja bi isto bila takva da idem na nekakav dosadni odrasli sastanak. *(Teodori)* Ali ne brini se malena, imamo papira i bojica pa možeš crtati dok mi pričamo. *(Loti)* Pratite me!

(Gospođica Naranča ode sa scene.)

LOTA

Teodora, molim te. Ovo mi je jako važno. Znam da si nekad ne možeš pomoći, ali probaj sad, za mene.

TEODORA

Uredu, Lota.

(Lota i Teodora odu sa scene. Ulica se rastvori na dva dijela i svaki dio bude povučen u jednu stranu. Iza bude otkriven ured gospođe Sol. Ured je neizmjereno čist u nijansama bijele i tirkizne boje. Radni stol, stolice i divan u kutu su svi modernog dizajna. Uzduž zida stoje stakleni prozori i gospođa Sol, okrenuta leđima publici, promatra van. Njena haljina je puna sitnih kristala od koje se odbija svjetlost. Gospođa Sol djeluje prekrasnom, nedodirljivom i ledenom.

Gospođica Naranča dođe na scenu, ali i dalje ima glavu leptira.

Zato što gospođa Sol vidi ljude isto kako ih Teodora vidi.)

GOSPOĐICA NARANČA

Gospođu Sol, gospođica Zorman je stigla i pvela je svoju nećakinju sa sobom.

GOSPOĐA SOL

Zašto je pvela svoju nećakinju?

GOSPOĐICA NARANČA

Rekla je da ju nije htjela ostaviti samu u hotelu.

GOSPOĐA SOL

Neka djevojčica ostane vani stobom. Ovo su ipak razgovori za odrasle. Pozovi gospođicu Zorman da uđe.

GOSPOĐICA NARANČA

Jasno.

GOSPOĐA SOL

I gospođice Naranča?

GOSPOĐICA NARANČA

Da, gospođo Sol?

GOSPOĐA SOL

Vidim da ste se potrudili danas. Lijepa haljina.

GOSPOĐICA NARANČA

Hvala vam.

GOSPOĐA SOL

Ali možda malo manje šminke. Niste klaun.

GOSPOĐICA NARANČA

Da, gospođo. Upravu ste, gospođo.

GOSPOĐA SOL

Uvedi ih unutra.

(Gospođica Naranče ode sa scene, uvede Lotu i ode. Gospođa Sol se okrene prema njoj sa nježnim osmijehom.)

GOSPOĐA SOL

Gospođice Zorman, dobro došli.

LOTA

Gospođo Sol, tako mi je drago da se napokon upoznajemo.

(Obje se rukuju.)

GOSPOĐA SOL

Jeste dobro putovali?

LOTA

Da, da, jesmo.

GOSPOĐA SOL

Sigurno?

LOTA

Stid mi je priznati.

GOSPOĐA SOL

Nemate se čega sramotiti predamnom, gospođice Zorman. Znajete da samnom možete biti potpuno otvoreni.

LOTA

Par puta sam se zagubila na putu do vamo. Obično mi se to ne događa, ali bilo je teško pronaći pravu cestu koja vodi do grada.

GOSPOĐA SOL

Ili je samo u pitanju nepažnja. Događa se svima nama, nemate se čega stiditi.

LOTA

Vjerujte mi, ja sam jako pažljiva, gospođo Sol. Uvijek sam prisutna i uvijek dajem sve od sebe.

GOSPOĐA SOL

To je divno za čuti. Zamoliti ću gospođicu Naranču da mi napravi kave. Bi ste vi nečega? Čaj od mente možda?

LOTA

Obožavam čaj od mente.

GOSPOĐA SOL

Sjajno.

(Gospođa Sol pritisne dugme na telefonu na stolu.)

GOSPOĐA SOL

Gospođice Naranča, donesite mi jednu kavu i gospođici Zorman čaj od mente.

GOSPOĐICA NARANČA

(na telefonu) Odmah, gospođo Sol!

GOSPOĐA SOL

Ne mogu vam opisati koliko mi je drago što se ovdje, gospođice Zorman. Naš zadnji umjetnik, Rolf Boboro, je naglo dao otkaz i morala sam brzo naći nekog novog.

LOTA

Neću vas razočarati, gospođo Sol.

GOSPOĐA SOL

Jeste donjeli svoje slike?

LOTA

Naravno.

(Lota iz bloka izvadi pregršt skica i poslaže ih pred gospođu Sol.)

LOTA

Pročitala sam puno o Bijelim Grebenima prije nego što sam došla ovamo i razmišljala sam o tome što vam svima ovdje znači titula Počasnog Građana. Mislim da sam pronašla način kako da spojim oboje: ljepotu vašeg grada, grebena i vaše ličnosti.

GOSPOĐA SOL

Ne sviđaju vam se naši dosadašnji portreti.

LOTA

Ne, nije da mi se ne sviđaju, ali želite nešto novo, zar ne? Koristite isti portret zadnjih par godina na svojim posterima i iako ste svaki puta dobili titulu, možda bi vrijedilo pokazati ljudima Bijelih Grebena da ste spremni za promjenu.

GOSPOĐA SOL

Vi ste marljiva žena, gospođice Zorman.

LOTA

Hvala vam.

GOSPOĐA SOL

Dajte mi da dovršim.

LOTA

Naravno...

GOSPOĐA SOL

Pametni ste, puni želja i snova. Kad sam vidjela vaše radove, znala sam da sam pronašla odličnu novu umjetnicu koja zaista nešto vrijedi. Ali ovo je stari grad, sa starim tradicijama i ljudi se teško privikavaju na nove stvari. Teško će se priviknuti na vas kao na novopridošlicu, pa zašto riskirati njihovu dobru volju sa nekim suludim novim idejama?

LOTA

Mislim, vi bolje poznajete ljude ovog grada, ali vrijedilo bi barem probati, zar ne?

GOSPOĐA SOL

Prvo mi pokažite da možete raditi s onim što već poznaju. A onda možemo pričati o novim idejama. Vi ste došli sa svojom nećakinjom.

LOTA

Da, jesam. Zove se Teodora.

GOSPOĐA SOL

Teodora. Bilo bi red da i nju upoznam.

LOTA

Ne bi vam htjela smetati, gospođo Sol. A i umorna je još uvijek od puta.

GOSPOĐA SOL

Besmislice. Doputovali ste jučer, imala je vremena naspavati se, a i djeca su uvijek prepuna energije.

(Gospođica Naranča dolazi na scenu s kavom i čajem.)

GOSPOĐA SOL

Gospođice Naranča, uvedite malu Teodoru. Htjela bi ju upoznati.

GOSPOĐICA NARANČA

Naravno, gospođo Sol!

GOSPOĐA SOL

Ostavi kavu i čaj prije toga.

(Gospođica Naranča brzo odloži kavu i čaj i ode sa scene. Vrti se s Teodorom i brzo ode. Gospođa Sol taman krene ispiti gutljaj kave, ali se zagrcne kako vidi Teodoru. Teodora u šoku promatra gospođu Sol.

Obje imaju isti dar stoga ne mogu vidjeti u nutrinu one druge.)

LOTA

Jeste dobro, gospođo Sol?

GOSPOĐA SOL

Da, kava je prevruća. Ovo je vaša nećakinja?

(Gospođa Sol se ustane i priđe Teodori. Lota se ustane i stane pored svoje nećakinje.)

LOTA

Da, ovo je Teodora.

GOSPOĐA SOL

Jesam te uplašila?

TEODORA

Ne, iznenadili ste me.

LOTA

Teodora se još privikava na novi okoliš, znate? I općenito je stidljiva.

GOSPOĐA SOL

Je li? Ne bih to znala.

LOTA

Ja se ispričavam, ali morati ću samo brzo do-

GOSPOĐA SOL

Niz hodnik prva vrata lijevo.

LOTA

Hvala. Budi pristojna, Teodora.

(Lota ode sa scene. Gospođa Sol se ustane od stola i priđe Teodori.)

GOSPOĐA SOL

Ti si sigurno zbunjena koliko sam i ja. Ako jesi zbunjena, ne mogu to pročitati.

TEODORA

Teta mi je rekla da ne smijem pričati o tome.

GOSPOĐA SOL

Zato što misli da lažeš?

(Stanka.)

GOSPOĐA SOL

Ni meni moji roditelji nisu vjerovali kad sam im rekla. Mislili su da sve to izmišljam kako bi dobila pažnje.

TEODORA

Mojih roditelja nema. Imam samo tetu.

GOSPOĐA SOL

Žao mi je.

(Gospođa Sol čučne da dođe na Teodorinu razinu.)

GOSPOĐA SOL

Ovo je tako neobično. Do sada sam mislila da sam jedina koja ovo može, ali eto tebe. Ne vidim ništa; tvoje strahove, tvoje snove, to mi je sve nedodirljivo. Ti nisi zec, bik, pas ili mačka, ne... Ti si samo djevojčica.

(Gospođa Sol se nasmije.)

GOSPOĐA SOL

Kakvo olakšanje! Nisi bujica gluposti i briga, već si samo djevojčica. Nemaš pojma kakav mi je ovo odmor za glavu, kao da mi je mozak otišao na plažu. Razumiješ me, zar ne? Vidiš, moram te *pitati* je li me razumiješ, ne znam odmah!

(Gospođa Sol se opet nasmije. Teodora se nasmiješi.)

GOSPOĐA SOL

Kako je tebi sad, Teodora?

TEODORA

Ne smijem-

GOSPOĐA SOL

Jedino zašto ti teta ne da da pričaš o tome je zato što ona to ne razumije. Ona ni ne vjeruje u to. Ali ja te razumijem. Ja vidim isto što i ti iz dana u dan i nikad nisam imala s ikime to podijeliti. Očito nisi ni ti, a zaslužuješ to Teodora. Zaslužuješ da te netko shvati.

(Stanka.)

TEODORA

Osjećam se čudno. Dobro čudno. Vi ste prva osoba koju vidim normalno. Osjećam se...Lakše.

GOSPOĐA SOL

Odmor za glavu.

TEODORA

Mozak na plaži.

GOSPOĐA SOL

Baš tako. Nemam baš vjere u sudibnu, ali ovo ne može biti slučajnost. Nešto nas je htjelo povezati. Slušaj, imam još danas par sastanaka, ali rado ću ih otkazati da se nas dvije malo prošetamo.

TEODORA
A moja teta?

GOSPOĐA SOL
Ne brini se za to. Ovako ionako radi za mene.

(Lota se vrati na scenu.)

LOTA
Vidim da se lijepo družite. *(Teodori)* Nadam se da si bila pristojna prema gospođi Sol.

GOSPOĐA SOL
Nemate se što nadati. Vaša nećakinja je zaista iznimno dijete.

TEODORA
Hvala vam.

GOSPOĐA SOL
(Loti) No, s obzirom da ste donjeli svoj portfolio gospođice Zorman-

LOTA
Da?

GOSPOĐA SOL
Ostati ćete ovdje, gospođica Naranča će vas uputiti na vaše radno mjesto i tamo ćete nadograditi materijale koje ste donjeli. Sjetite se što sam vam rekla: držite se starog.

LOTA
Ali možda ako ponovno pogledate slike koje sam donjela-

GOSPOĐA SOL
Držite se starog. A dok vi radite, ja ću vašu dragu nećakinju odvesti na sladoled. Nema smisla da dijete samo sjedi ovdje i dosađuje se kad bi mogla biti vani na svježem zraku.

LOTA
Da, pretpostavljam...

GOSPOĐA SOL
Pozdravi se sa tetom Teodora pa idemo.

LOTA
Kad bi trebala biti gotova? Kad ćete se vratiti?

GOSPOĐA SOL
Dva sata će vam biti dovoljno, nadam se.

(Gospođa Sol suptilno gurne portfolio sa stola i crteži poispadaju iz njega po podu. Lota se brzo spusti da ih pokupi. Posljednji papiri su ostali iza stola i Lota ode iza da ih pokupi.)

GOSPOĐA SOL

Ne biste trebali ostavljati stvari na rubu stola, vidite kako lako padnu. Hajmo, Teodora.

TEODORA

Bok, Lota.

(Teodora odlazi sa scene sa gospođom Sol. Lota se ustane sa papirima u rukama, njeno lice sada ljudsko.)

LOTA

Bok.

(Ulice Bijelih Grebena se ponovno spoje iz dva dijela i prekriju ured gospođe Sol.)

III. SCENA

(Ulice Bijelih Grebena. Pari očiju opet vire kroz prozore oronulih kuća. Na scenu dolaze gospođa Sol i Teodora; gospođa Sol ju drži za ruku. Iza prozora se sada stvore siluete životinjskih glava, kao da proviruju iz kuća.)

GLAS 1

Gospođo Sol, gospođo Sol! Vidimo li se danas?

GOSPOĐA SOL

Nažalost ne! Jako sam zauzeta. Nazovite gospođicu Naranču pa se dogovorimo za sutra.

GLAS 2

Gospođo Sol, izgledate prekrasno danas!

GOSPOĐA SOL

Hvala vam.

GLAS 3

Gospođo Sol, ako smijem? Minuta vašeg vremena!

GOSPOĐA SOL

Premalo minuta unutar jednog dana, a toliko stvari za obaviti. Javite se sutra!

GLAS 3

Pratiti ću put soli, gospođo!

GLAS 2

Pratim put soli!

GLAS 1

Pratimo put soli!

(Čuje se uzburkano more u daljini. Siluete nestanu sa prozora.)

TEODORA

Zašto nitko ne izlazi iz svojih kuća?

GOSPOĐA SOL

Vjeruj mi, bolje je da ostanu unutar svojih zidova, inače bi sve bilo grozno.

TEODORA

Zašto? Zar im nije dosadno? Zar ne bi nešto radili?

GOSPOĐA SOL

Svima kad tad bude dosadno, Teodora, to je neizbježno i mogu liječiti svoju dosadu kako god žele. Ali da nešto rade... Ja znam te ljude jer sam ih viđala čitav svoj život. Ne vrijedi od njih išta tražiti zato što će sve samo ugroziti. Stoga, svake godine, ja se pobrinem da postanem Počasni Građanin i time ih lišim bilo kakvih briga. Dođi, želim ti nešto pokazati.

(Opet se čuje uzburkano more. U daljini, iznad grada, vide se Bijeli Grebeni.)

TEODORA

To su-

GOSPOĐA SOL

Da. Nisu li predivni?

TEODORA

Ljepši su nego na slikama.

(Teodora ih uslika svojim polaroidom.)

GOSPOĐA SOL

Ovo mi je najdraže mjesto u čitavom gradu. Samo ih pogledaj. Veličanstveni i nepokorivi. Kad god ih vidim, sjetim se zašto sam dobila dar koji imam i za što ga trebam koristiti.

TEODORA

Da pomognete ljudima.

GOSPOĐA SOL

Da ih povedem na pravi put.

TEODORA

A koji je to?

GOSPOĐA SOL

Moj put, Teodora. Ja ih ne mogu popraviti, ali mogu se barem pobrinuti da ne naprave još više štete.

TEODORA

Kakve štete?

GOSPOĐA SOL

Nemoj mi reći da nisi vidjela koliko loši ljudi mogu biti.

TEODORA

Pa jesam. Nekad.

GOSPOĐA SOL

Ali nije samo nekad. Svi ljudi su bili i uvijek će biti nepopravljivi i truli. Ja živim u ovom gradu od malena i svaki put kada sam pogledala oko sebe, vidjela sam samo loše. I naučila sam da se takvim ljudima treba usprotiviti. Ne izravno, naravno, jer ne smiju shvatiti što pokušavaš. Ne, moraš ih dobro pogledati, vidjeti njihove najdublje strahove i iskoristiti ih protiv njih. Tek ih onda možeš savladati i natjerati da čine ono što želiš. Jer nećeš na loše ljude ići nožem Teodora, već iglom i to svaki dan.

TEODORA

Sigurno postoje dobri ljudi u ovom gradu.

GOSPOĐA SOL

Ne postoje dobri ljudi, samo poslušni koji me prate. Govorim ti ovo zato što znam da ti vidiš svijet isto kao i ja. I ako me budeš slušala, moći ćeš činiti velike stvari.

TEODORA

Kao... Postati pijanistica?

GOSPOĐA SOL

Ne samo pijanistica, već najveća pijanistica na svijetu. Samo zamisli kako se možeš riješiti svih onih koji ne zaslužuju to biti. Mogla bi svirati gdje god hoćeš, kad god hoćeš. Svijet će ti se podastrijeti.

TEODORA

A fotografkinja?

GOSPOĐA SOL

Najveća fotografkinja!

TEODORA

Bilo što što želim?

GOSPOĐA SOL

Bilo što, moja Teodora. Samo moraš iskoristiti svoj dar na pravi način, kao što ja to činim.

TEODORA

A kako da to napravim?

GOSPOĐA SOL

Vrlo dobro pogledaj sljedeću osobu koju sretnješ. Zagledaj se u njihove strahove i iskoristi ih protiv njih. Ali opet: ne izravno.

TEODORA

Igla, ne nož.

GOSPOĐA SOL

Što si ti pametna djevojčica. Podsjećaš me na mene, znaš to?

TEODORA

Ne znam, jer vas ne mogu vidjeti.

GOSPOĐA SOL

Ne vidim ni ja tebe, ali znam da smo iste.

(More se uzburka. U daljini, grom udari.)

GOSPOĐA SOL

Mislim da je vrijeme da te vratim u hotel.

TEODORA

A Lota?

GOSPOĐA SOL

Tvoja teta će doći kada završi s poslom. A do tada... Ti nađi nekoga na kome bi mogla isprobati svoje nove vještine.

TEODORA

Ima klub čitača knjiga danas u pet. Mogla bi tada!

GOSPOĐA SOL

Je li to ona iritantna mala recepcionarka Julija i dalje vodi?

TEODORA

Bila je draga prema meni.

GOSPOĐA SOL

To je samo zato što je to dio njenog posla, Teodora. Inače joj uopće ne bi stalo. Zapamti to. Hajde, otpratit ću te do hotela.

(Teodora kimne i gospođa Sol ju uzme za ruku prije nego što odu sa scene.)

IV. SCENA

(Hotel „Salarium“. Zvuk kiše u daljini. Teodora dolazi na scenu.)

ANJA

(izvan scene) Domo! Ne nađem akvarij!

*(DOMINIK ili DOMO dolazi na scenu, obučen u džemperić i plave hlače. U rukama pažljivo nosi malu kornjačicu. Njegova glava je **glava zeca**. Skoro se zaleti u Teodoru, ali stane u zadnji trenutak.)*

DOMINIK

Jož, oprostite!

TEODORA

Pazi gdje ideš.

DOMINIK

Jesi vidjela akvarij? Prošao sam čitavi hotel i ne mogu nijedan pronaći, a gospodinu Boboru treba novi akvarij.

TEODORA

Kakvo je to ime za kornjaču?

DOMINIK

Dobio je ime po gospodinu Boboru! A i uvijek govori 'bo bo bo'. Pogledaj!

(Dominik joj pokaže kornjaču koja jaaaako polako otvori usta, ali ih naglo zatvori i napravi 'bo' zvuk.)

TEODORA

To je bio samo jedan 'bo'.

DOMINIK

Biti će tri za par sati!

*(Dominik stavi kornjaču na glavu i ANJA dođe na scenu. Nosi na sebi sportski „hoodie“ sa brojem sedam, kratke nogometaške hlačiće zelene boje i plave čarape do koljena. Njena glava je **glava mačke.**)*

ANJA

Domo, jel' to opet nekog gnjaviš?

DOMINIK

Samo upoznajem gospodina Bobora sa ovom mrkom curom.

TEODORA

Nisam mrka.

DOMINIK

Ali nema veze! Gospodin Boboro će te oraspoločiti!

(Dominik gotovo gurne kornjaču Teodori u lice i krene polako otvarati usta. I nikako da ih zatvori. Anja prilazi i uzima kornjaču da je stavi Dominiku na glavu.)

ANJA

Bok, ja sam Anja. Ovo je moj mali brat Dominik. Ali svi ga zovemo Domo.

DOMINIK

Domo Veličanstveni!

ANJA

Kako se ti zoveš?

TEODORA

...Iskreno te zanima.

ANJA

Pa, onak, da. Ne bi te inače pitala.

TEODORA

Teodora.

ANJA

Fora. Mogu te zvat' Teo?

TEODORA

Ako baš želiš.

ANJA

Teo, onda. Pa Teo, što ti radiš ovdje?

TEODORA

Moja teta i ja smo se doselile ovdje, ali pokućstvo je zakasnilo za nama, pa smo zasad u hotelu.

ANJA

Koma. Mislim, Salarium zna biti fora, al' moraš se pazit', znaš? Ljudi su ovdje prije nestali.

TEODORA

Ne lažeš.

ANJA

Zašt' bi lagala?

TEODORA

Tko je nestao?

ANJA

Gospodin Boboro.

TEODORA

Ne misliš na kornjaču.

ANJA

Naravno da ne. Kornjača je ovdje. Gospodin Boboro je bio jedan od najstarijih dedeka Bijelih Grebena i jednog dana, došao je u hotel da iznajmi sobu u prizemlju. Vidiš, krov njegove kuće se urušio i pošto nema obitelji u gradu, morao je iznajmiti sobu. Julija nam je rekla da se jedva dovukao dovdje kolko je bio slab. Al' u biti, on iznajmi sobu, zaključa se i nitko ga ne vidi sljedećih par dana. Julija se zabrinula da nešt' nije uredi i otišla ga je provjeriti. Uspjela je otključati vrata, ali gospodina Boboroa nije više bilo. Sve što je našla u sobi bila je ova kornjača.

TEODORA

Zašto je ostavio kornjaču?

ANJA

Tko će ga znat'.

DOMINIK

Ali gospodin Boboro je tako dobar i očito je volio gospodina Boboroa jako, jako puno jer radi iste zvukove kao gospodin Boboro.

ANJA

Reče Domo Veličanstveni. Al' da, Julija nije znala što s njime, pa ga je dala mom malom braci ovdje. Možda se čini tupast-

DOMINIK

Hej!

ANJA

-ali zna sa životinjama.

(Anja ga poljubi u glavu i Dominik se nasmije.)

ANJA

Neg', jesi došla na klub čitača knjiga?

TEODORA

Da. Taman sam gledala gdje je Julija. Htjela sam ju nešto pitati.

ANJA

Dovlači knjige iz podruma, al' će doći brzo. Hoš da zaigramo nešt' do tad? Voliš nogoš?

TEODORA

Ne baš.

ANJA

Nema frke. Ti si nova, možemo nešt' što ti voliš.

TEODORA

Pa, ja volim svirati.

ANJA

Fora! Aj! ti sviraj, a mi ćemo pjevat'. Nema baš sluh, al' zato nadoknadim s energijom.

DOMINIK

Je! Pjevat' ćemo, gospodine Boboro!

ANJA

Domo, ne razumije te.

DOMINIK

Kornjače su jedne od najpametnijih životinja na svijetu. Naravno da me razumije.

ANJA

(Teodori) Hajde, što ćemo pjevat'? Imaš neku najdražu?

(Teodora sjedne za klavir.)

TEODORA

„Rodina pjesma“.

DOMINIK

Nikad nisam čuo za tu.

TEODORA

Moji roditelji su je napisali.

ANJA

A gdje su oni?

TEODORA

Preminuli su...

ANJA

Oprosti Teo, baš sam glupa.

TEODORA

Uredu je. Nisi znala.

ANJA

Gle, ne znamo pjesmu, al' možemo ju naučit' i popratit' te!

TEODORA

Sigurno?

ANJA

Naravno! Molim onda „Rodinu pjesmu“, mastro!

TEODORA

Misliš maestro?

ANJA

Ak' si me skontala, nije ni važno, jel' da?

(Teodora se nasmije i krene svirati. Svo troje zajedno zapjevaju „Rodinu pjesmu.“ Na kraju pjesme, Anja i Dominik joj zaplješču.)

ANJA

Sestro, baš si dobra!

TEODORA

Hvala ti.

DOMINIK

Ajmo još jednu, ajmo još jednu!

JULIJA

(iza scene) Klinci, evo me!

(Julija dođe na scenu s brdom knjiga i odloži ih sa strane.)

JULIJA

Teodora! Tako mi je drago da si došla.

ANJA

Trebala si nas sve čut', Julija. Rasturili smo pjesmu zajedno.

JULIJA

Ne sumnjam. Morati ćete mi svi zajedno još jedanput odpjevati prije nego što rastanemo. Joj! To mi daje ideju.

ANJA

Što?

JULIJA

Mogli bi napraviti bend! Još uvijek imam svoje stare bubnjeve. Mogla bi ih očistiti i donjeti ovdje.

ANJA

Ja bi bila glavna pjevačica!

DOMINIK

Gospodin Boboro i ja ćemo plesati.

JULIJA

I Teodora bude na klaviru. Ajme, imam već toliko ideja što bismo sve mogli raditi. Ovo će biti super!

TEODORA

Ali kad si zadnji put vježbala na bubnjevima?

(Stanka.)

JULIJA

Pa, prošlo je neko vrijeme, ali još uvijek znam osnove. Dati ću sve od sebe da vam budem najbolja moguća bubnjarica.

TEODORA

Ne znam baš. Kažeš da su prljavi što znači da se nisi brinula za njih neko vrijeme. Jesi odustala od sviranja?

JULIJA

Nisam... Nisam odustala...

TEODORA

Pa da nisi odustala, ne bi morala ponovno vježbati. Kako da mi znamo da nećeš opet odustati kada krenemo s bendom?

JULIJA

Ne bi...

TEODORA

Sigurno?

(Stanka.)

JULIJA

Meni će trebati mala pauza, djeco. Ništa od kluba danas.

ANJA

Što?

DOMINIK

Ali imamo ga svaku srijedu! Gospodin Boboro se tako veselio novim pričama!

JULIJA

E pa gospodin Boboro će morati biti strpljiv i pričekati sljedeću srijedu.

(Julija zgrabi knjige i pokuša se ne rasplakati kako brzo ode sa scene.)

ANJA

Što je tebi?

TEODORA

Zašto se ljutiš na mene?

ANJA

Jer si bila grozna prema Juliji.

TEODORA

Nisam ja kriva što je ona neodgovorna.

ANJA

Zato što je odustala od bubnjeva? Stvarno?

TEODORA

Odustala je ona od puno toga. Kako se može onda osloniti na nju?

ANJA

Ti ju ni ne znaš.

TEODORA

Vjeruj mi, znam.

ANJA

Julija je jedna od najboljih ljudi u ovom gradu. Da nje nema, Domo i ja bi trunuli u svojoj kući kao i svi ostali. Pa kak' se ti usuđuješ reć' išta protiv nje i bit' tako grozna prema njoj?

TEODORA

Nisam bila grozna. Ona je ta koja se mora popraviti.

ANJA

Možda tebe neko treba popraviti'. Idemo, Domo.

(Anja ode sa scene. Dominik pogleda prema Teodori i pruži joj gospodina Boboroa.)

TEODORA

Ne želim tvoju kornjaču, Domo.

DOMINIK

Ali gospodin Boboro je pametan i želi ti nešto reći.

(Dominik da Teodori kornjaču.)

DOMINIK

Seka mi je upravu, ali dobra si, znam to. Samo poslušaj gospodina Boborou.

(Dominik ode sa scene i Teodora sjedne na kauč s kornjačom u rukama.)

V. SCENA

TEODORA

Što ću ja stobom?

(Teodora uzdahne i nesvjesno krene maziti kornjaču.)

TEODORA

Mislila sam da je gospođa Sol upravo. Zašto ne bi bila? Ona zna kako je imati ovaj... Ona je to nazvala dar, ali nisam baš sigurna da je. Ti nemaš pojma o čemu pričam. Ja... Vidim ljude drugačije, vidim kakvi su oni zapravo iznutra. I teško je Boboro. Nekad je stvarno tako kako je gospođa Sol opisala. Ljudi znaju biti strašni i često mi je teško biti oko njih jer znam sve o njima. Toliko puta mi to bude previše i ne znam što bi... I mislila sam da ako poslušam gospođu Sol i napravim što mi je rekla, napokon ću znati kako da se nosim sa svime time, ali čuo si Anju. Rekla je da sam grozna. Ne želim biti grozna...

BOBORO

Bo-bo-bo...

TEODORA

Nadam se da to znači „Shvaćam te!“. Moji roditelji su me shvaćali... Znali su što mogu i dali sve od sebe da mi pomognu. Vidjela sam ih kao rode, znaš? Toliko su bili zaljubljeni jedno u drugo da su iznutra bili isprepleteni. I kad sam im to rekla, zagrlili su me, izljubili i onda su napisali „Rodinu pjesmu“ kao sjećanje na taj trenutak. Nisam nikad to rekla Loti... Ali eto, govorim sad tebi, jer više ne znam tko će me htjeti slušati. Možda je najbolje da budem sama, dalje od svih ljudi, da ja ne vidim njih i da nemaju priliku me odbaciti...

BOBORO

Bo-bo-bo...

(Na rubu suza, Teodora zagrlila kornjaču.)

BOBORO

Bo-bo-bo...Po-po-po...

TEODORA

Da te bar mogu razumjeti.

BOBORO

Po-Po-Pomoć...!

(Stanka. Teodora pogleda u kornjaču razgročenih očiju.)

TEODORA

Jesi ti sad-

BOBORO

Pomoć!

(Teodora brzo spusti kornjaču na stol ispred sebe.)

BOBORO

Pomoć!

TEODORA

Ti pričaš. Ti zaista pričaš.

BOBORO

T-Trebalo mi je v-v-vremena, al' d-d-da!

TEODORA
Zašto ti pričaš?

BOBORO
T-T-Ti vidiš lj-lju-ljude kao životinje i o-o-vo ti je č-čudno?!

TEODORA
Ali ti si kornjača!

BOBORO
N-N-Nisam!

(Boboro se zakašlje i pročisti grlo.)

BOBORO
Napokon. Napokon! Misli po sam da nikad neću moći progovoriti!

TEODORA
Zašto ti pričaš? *Kako uopće možeš pričati?*

BOBORO
Jer nisam kornjača! Moje ime je Rolf Boboro.

TEODORA
Ti si starac koji je nestao u ovom hotelu?

BOBORO
Ja sam *mlad* 80 godina, djevojko i ne, nisam nestao! Već sam postao ovo! I sve zbog one gospođe Sol!

TEODORA
Kako to mislite?

BOBORO
Ja sam radio za gospođu Sol. Vidiš onaj poster tamo? To sam ja naslikao! Bio sam najbolji umjetnik u Bijelim Grebenima i kad mi je gospođa Sol prišla da joj radim postere, naravno da sam pristao! Bila je pametna, snalažljiva i jako me dobro slušala; sve kvalitete koje bi jedan Počasni Građanin trebao imati. Ali gadno sam se prevario... Nisam ni shvatio koliko puta mi je zapravo uputila okrutne riječi, ni da sam polako kopnio pod njenom čizmom. Bio sam sve umorniji, tromiji i sva želja za radom mi je polako nestajala. Te noći kad sam došao u ovaj hotel, htio sam se samo povući u sobu i nikad više ne izaći... Ali ne! Umjesto da dobijem odmora, ja se probudim kao kornjača! I onda me onaj mali Dominik našao. Mali je naporan, ali da se nije pobrinio za mene, tko zna što bi bilo od mene!

TEODORA
Kako vam je to mogla napraviti?

BOBORO
Nisam samo ja u pitanju, djevojko! Svi u ovom gradu će doživjeti istu sudbinu kako i ja ako ona ostane Počasnim Građaninom. Mora je se maknuti!

TEODORA

Moja teta sad radi za nju. Dobila je isti posao kao i vi!

BOBORO

Onda je moraš spasiti. Ili želiš da ti teta postane kućni ljubimac?

TEODORA

Naravno da ne želim! Moram je odmah maknuti od tamo.

BOBORO

Ti misliš da je možeš samo tako lako odvući? Tvoja teta *radi* za gospođu Sol. A i ako odmah baneš tamo sada, što će to postići? Gospođa Sol je i dalje Počasni Građanin. Možda ti i teta odete van grada, ali što sa ostalima?

(Stanka.)

TEODORA

Gospođa Sol je jako dugo Počasni Građanin Bijelih Grebena. Ali što ako bi grad odabrao drugog Počasnog Građanina?

BOBORO

Da, da! Ali koga? I kako ćeš ih natjerati da uopće odaberu nekog drugog? Svi su zaključani u svojim kućama i ne žele se ičim baviti jer im gospođa Sol sve riješava.

(Teodora pogleda prema klaviru.)

TEODORA

Mislim da znam kako ćemo ih natjerati da slušaju. A što se tiče koga bi drugog mogli odabrati...

(Julija dolazi na scenu. Lecne se na trenutak kako vidi Teodoru i nastavi dalje prema recepciji.)

JULIJA

Toj kornjači treba akvarij.

TEODORA

Julija.

JULIJA

Rekla sam, klub za čitače knjiga će tek biti sljedeći tjedan.

TEODORA

Nije u vezi toga.

(Julija stane.)

JULIJA

Nego?

TEODORA

...Oprosti Julija. Nisam ti trebala reći one stvari.

JULIJA

Nije kao da nisi bila u pravu. Ja često znam odustati od stvari.

TEODORA

Svi mi znamo odustati od nečega, ali nisi zbog toga loša osoba. Naprotiv, ti si jako dobra osoba. Optimistična si, odana i puna energije. I možda si jednom odustala od bubnjeva, ali ne odustaješ od ljudi u ovom gradu. Ti imaš toliko ideja i bez obzira što ti nitko ne daje priliku da ih ostvariš, ti i dalje pokušavaš s onime što imaš. Naravno da ćeš onda nekad odustati, tko ne bi? Jer se ponekad zaustaviš i misliš da je sve beznadno. Ali nije. I duboko u sebi, znam da i ti u to vjeruješ. Možeš li mi oprostiti što sam se onako ponjela prema tebi?

(Stanka.)

JULIJA

...Ne znam kad je netko zadnji puta pokazao toliko vjere u mene. Dođi ovamo.

(Teodora dođe k Juliji i čvrsto se zagrlje.)

JULIJA

Naravno da ti opraštam. Joj, što se osjećam lakše! Kao da ću poletjeti. Ti si zraka sunca Teodora i ostani takva. Ne znam što te nagnalo da budeš onakva, ali to nisi ti. Vidim to.

TEODORA

Hvala ti. Da nisam pričala s gospodinom Boboroom, možda ne bi to ni shvatila.

JULIJA

Pa svi kažu da su kornjače jako mudre.

BOBORO

Ja nisam kornjača!

(Julija vrisne.)

JULIJA

Teodora. Ta kornjača priča.

TEODORA

Znam.

JULIJA

Zašto ta kornjača priča?

BOBORO

Ja nisam kornjača! Ja sam Rolf Boboro!

JULIJA

Pravi gospodin Boboro?

BOBORO

Da!

JULIJA

...Ovo je san, zar ne Teodora?

TEODORA

Nije i moraš me dobro poslušati Julija, inače će svi u gradu završiti kao gospodin Boboro.

JULIJA

Molim?

TEODORA

On je takav zbog gospođe Sol.

VI. SCENA

(Glazba. Ulice Bijelih Grebena. Glasovi iza prozora traže gospođu Sol ili uskliču „Pratite put soli!“, ali par glasova se zakašlje, pa napravi životinjski zvuk prije nego što nastave govoriti. Ulice Bijelih Grebena se rastvaraju da otkriju ured gospođe Sol. Za dodatnim stolom, Lota uporno crta i crta i dodaje gospođi Sol papir za papirom. Gospođa Sol pregledava svaki i odmahuje glavom, križa crteže ili ih jednostavno baci. Lota postaje sve umornijom i umornijom za stolom. Gospođica Naranča uporno donosi sve više i više kava i također sve više kopni sa svakim dolaskom na scenu. Glazba prestaje kada gospođa Sol ode sa scene i gospođica Naranča sjeda na kauč.)

GOSPOĐICA NARANČA

Još...kave?

LOTA

Ne znam kako ću inače ostati budna...

(Gospođica Naranča nema snage ustati se sa kauča, pa ostane sjediti kako ispruži Loti plastičnu čašu kave. Čaša joj ispadne i ona zacvili.)

LOTA

Uredu je, pokupiti ću je.

GOSPOĐICA NARANČA

Što ja radim?

LOTA

Ne brini se, to je samo prolivena kava.

GOSPOĐICA NARANČA

Ja sve radim krivo!

LOTA

To nije istina.

GOSPOĐICA NARANČA

Je! Svaki dan nešto zabrljam. Grozna sam i nesposobna! Zašto me jednostavno zemlja ne proguta i skrati mi muke?

(Lota ispruži ruku i položi je gospođici Naranči na koljeno.)

LOTA

Nemoj biti toliko stroga prema samoj sebi. Vidim da daješ sve od sebe.

GOSPOĐICA NARANČA

Ali to očito ništa ne vrijedi!

LOTA

Znaš, često sam se i ja tako osjećala, posebno kad sam usvojila svoju nećakinju nakon što su mi sestra i njen muž umrli... Biti ću iskrena i reći ti da ne znam baš s djecom. Ne znam ni kako s njome većinu vremena i često se osjećam kao i ti: groznom i nesposobnom. Ali ju volim i zato pokušavam dati sve od sebe. Želim da bude ponosna na svoju tetu. Sigurna sam da i ti imaš nekoga koga ne želiš iznevjeriti.

GOSPOĐICA NARANČA

Moju baku... Ovaj kaput je njen, nosim ga za sreću.

LOTA

E pa kad god misliš da nisi vrijedna, sjeti se svoje bake, koliko te voli i koliko ona vjeruje u tebe.

GOSPOĐICA NARANČA

Hvala... Tvoja nećakinja je jako sretna što te ima.

(Gospođa Sol dođe na scenu.)

GOSPOĐA SOL

Nisam znala da imate pauzu.

LOTA

Samo smo pričale.

GOSPOĐA SOL

Gospođice Naranča, mogu li popričati s vama nasamo?

GOSPOĐICA NARANČA

Naravno.

GOSPOĐA SOL

Pričekajte vani, gospođice Zorman.

(Lota nevoljko ode sa scene.)

GOSPOĐA SOL

Ja sam mislila da želite dati sve od sebe, gospođice Naranča.

GOSPOĐICA NARANČA

Naravno da želim.

GOSPOĐA SOL

Čemu onda ovo prekidanje rada?

GOSPOĐICA NARANČA

Nije trajalo ni minutu, gospođo Sol.

GOSPOĐA SOL

Sad mi daješ izlike.

GOSPOĐICA NARANČA

Ne! Samo mi je trebao trenutak, to je sve. Zar ne mogu dobiti jedan trenutak za sebe?

GOSPOĐA SOL

Neka ti ti trenuci ostanu za kada dođeš doma.

GOSPOĐICA NARANČA

Ali zar nisam svaki dan uz vas? Zar vam se nisam dokazala? Svaki put kad zatražite nešto od mene, to i dobijete. Što drugo želite?

GOSPOĐA SOL
Odakle sve ovo?

GOSPOĐICA NARANČA
...Ja sam vrijedna i marljiva i bez obzira na moje greške, ja vrijedim nešto.

GOSPOĐA SOL
Obje znamo da nisi još išta zavrijedila.

GOSPOĐICA NARANČA
Kako mi to možete reći?

GOSPOĐA SOL
Sad ćeš reći da nisam upravu?

GOSPOĐICA NARANČA
...Da. Niste upravu.

(Stanka.)

GOSPOĐA SOL
Netko je odjedanput našao iskru samopouzdanja.

GOSPOĐICA NARANČA
Samo sam iskrena, gospođo Sol.

GOSPOĐA SOL
Kaže netko tko izgovori barem 50 laži dnevno. Većina njih je izgovoreno vlastitoj baki. Zašto? Jer se bojiš da će baka biti razočaran tobom, da će vidjeti koliko zapravo malo talenta i pameti imaš.

GOSPOĐICA NARANČA
K-Kako vi to znate?

GOSPOĐA SOL
Ti si nitko i ništa i znaš da si nitko i ništa. Želiš biti bolja, ali nikad nećeš biti jer nemaš ništa za ponuditi ovom svijetu.

GOSPOĐICA NARANČA
Prestanite!

(Gospođica Naranča se krene odmicati od Gospođe Sol, ali se spotakne i padne na pod.)

GOSPOĐA SOL
Jedino vrijedno u vezi tebe je to što radiš za mene, ali ni to ne obavljaš kako spada. Zašto misliš da sam te uzela k sebi? Ne zato što si sposobna, već zato što si slaba i radiš što god ti se kaže. Ali ako ne možeš ni to, onda ti stvarno nema spasa!

(Gospođica Naranča se povuče iza stola, zvileći. Stanka. Tišina.)

GOSPOĐA SOL
Ustani se.

(Stanka.)

GOSPOĐA SOL
Ustani se!

(Stanka.)

GOSPOĐA SOL
Zar me nisi čula?!

(Umjesto gospođice Naranče, leptir izleti od iza stola. Gospođa Sol ustakne iznenađeno. Leptir ostane na mjestu, ali zatim odleti sa scene. Gospođa Sol ostane zarmznuta. Koliko ona zna, nikad joj se to nije dogodilo. Ona sjedne, uzme si trenutak i duboko udahne.)

GOSPOĐA SOL
Ne nožem, već iglom.

(Gospođa Sol se ustane.)

GOSPOĐA SOL
Gospođice Zorman!

(Lota dođe na scenu.)

LOTA
Gdje je gospođica Naranča?

GOSPOĐA SOL
Moral je pod hitno doma. Baka ju je zvala.

LOTA
Ali nisam je vidjela kako izlazi.

GOSPOĐA SOL
Postoje stražnji izlazi, gospođice Zorman. Sad se vratite na posao.

(Izmorena Lota sjeda za stol i polako krene crtati.)

VI. SCENA

(Hotel „Salarium“. Teodora nervozno čeka s Boborom u naručju dok Julija sjedi na kauču i piše u bilježnicu. Iza kauča stoje bubnjevi, tamburin i triangl. Na scenu dolaze Anja i Dominik.)

JULIJA
Hej!

DOMINIK
Julija!

(Dominik joj dotrči da ju zagrlj.)

DOMINIK
Što to pišeš?

JULIJA
Nešto vrlo važno.

(Anja priđe Teodori.)

ANJA
Julija nas je zvala. Nisam znala da ćeš ti bit' ovdje.

TEODORA
Ja sam ju zamolila da vas nazove. Trebamo vašu pomoć.

ANJA
Nakon što si se onak' ponjela, sva važna?

JULIJA
Teodora mi se ispričala, Anja. Sve je uredu.

ANJA
Je li?

JULIJA
Da.

(Anja napravi korak prema Teodori.)

ANJA
Nećeš više tak' što napraviti'?

TEODORA
Obećajem da neću. Bila si upravo i da nisi bila iskrena samnom, ne bi mi palo na pamet da se Juliji ispričam.

ANJA
A je li?

TEODORA
Da.

(Stanka.)

ANJA
Aaaa, aj, aj, aj. Ako Julija kaže da si se ispričala, onda smo ponovno ok.

DOMINIK
Jeeee!

ANJA

Za što nas onda trebaš?

TEODORA

Pričala sam s Julijom i uvjerala sam ju da bi bila odličan Počasni Građanin. Ali da bi se to dogodilo, moramo nekako ljude izvući iz njihovih kuća.

ANJA

(Juliji) Ček, Počasni Građanin?

JULIJA

U pitanju je sigurnost svih u Bijelim Grebenima, Anja. Ovo će zvučati suludo, ali...

TEODORA

Gospođa Sol je pretvorila gospodina Boboroa u kornjaču i mogla bi to učiniti svima ostalima u gradu.

ANJA

Molim?

BOBORO

Zar ju nisi čula, mlada damo?! Ja sam kornjača!

DOMINIK

Gospodin Boboro priča!

ANJA

...Pa odlično je znati da smo svi poludjeli.

BOBORO

Nitko nije lud ovdje! Stoga, priberi se, jer nemamo baš previše vremena!

ANJA

Što je moj život ak' se kornjača dere na mene?

(Dominik dotrči do Bobora i prihvati ga u naručje.)

DOMINIK

Baš mi je drago što možemo pričati, gospodine Boboro!

BOBORO

Da, da, da, i meni je drago...

ANJA

I što sad? On je kornjača i ostaje tako?

TEODORA

Ne znamo. Ali moramo se riješiti gospođe Sol da se ne bi to ponovilo. Zato sam mislila da potaknemo ljude da odaberu Juliju za novog Počasnog Građanina.

ANJA

Sve to super, al' i dalje ostaje jedno pitanje: kak' je pretvorila babca u kornjaču?

TEODORA

Navjerojatnije jer ima isti dar kao i ja.

ANJA

Kakav dar?

TEODORA

Ja ne znam kako ti izgledaš. Ne znam ni kako Domo izgleda. Ja vidim njega kao zeca, a tebe kao mačku. I zato što vas vidim tako, ja vas u potpunosti poznajem.

DOMINIK

Vau! Ti to imaš supermoći, Teo?

TEODORA

Nikad nisam gledala na to tako, ali možda, da?

ANJA

Ček, ček, ček. Već ovo s Boborom je previše, al'... Mi ti izgledamo kao životinje?

TEODORA

Da... Vidim ljude tako čitav svoj život. Jedino kako ću znati kako ti zaista izgledaš je ako imam tvoju fotografiju.

ANJA

I što to znači da nas „u potpunosti poznaješ“?

TEODORA

Upravo to. Ja znam sve o vama. Vaše snove, vaše strahove, vaše tajne.

ANJA

Dokaži mi. Reci mi jednu moju tajnu.

BOBORO

Nije te uvjerila pričajuća kornjača da možda ona govori istinu?!

TEODORA

Uredu je, gospodine Boboro.

(Teodora priđe Anji i šapne joj nešto u uho. Anja ju pogleda iznenađeno i na trenutak ustukne.)

DOMINIK

Što je Anja?

ANJA

Govori istinu.

DOMINIK

Ajd meni Teo! Ajd meni!

TEODORA

Kasnije. Julija i ja moramo znati da ćete nam pomoći. Molim vas, za cijeli grad, za vašu obitelj i za moju tetu. Pomozite nam.

(Stanka.)

ANJA

Što točno radimo?

TEODORA

Ovako- Zapravo, neka Julija objasni. Ipak je ona budući Počasni Građanin.

(Julija se ustane i pročisti grlo.)

JULIJA

Znači! Okupiti ćemo se na ulicama Bijelih Grebena-

(Julija nastavlja govoriti, ali tiho; fokus je na Anji i Teodori.)

ANJA

Teo? Nećeš nikom' reći?

TEODORA

Naravno da ne. Možeš mi vjerovati.

(Anja joj kratko stisne ruku i obje se okrenu prema Juliji.)

VII. SCENA

(Ulice Bijelih Grebena. Teodora, Julija, Dominik i Anja dolaze na scenu. Dominik nosi gospodina Boboroa u naručju, dok Teodora, Julija i Anja nose instrumente koji su sakupile u hotelu.)

ANJA

Stvarno mislite da će ovo upalit'?

JULIJA

Moramo imati nade da hoće.

TEODORA

Svi na mjesto, brzo!

DOMINIK

Idemo svirati, gospodine Boboro!

BOBORO

Pažljivo s tim trianglom Domo. To je osjetljiv instrument!

(Svo četvoro se posjedaju oko kipa prve Počasne Građanke. Julija na bubnjevima, Anja na tamburinu, Teodora na sintisajzeru i Dominik na trianglu. Melodija prvo krene polako i parovi očiju se počnu pojavljivati u prozorima kuća.)

GLAS 1

Što je to?

GLAS 2

Što je to?

GLAS 3

Je li to netko svira?

GLAS 1

Zašto?

GLAS 2

Zašto?

GLAS 3

Ne znam.

(Melodija se malo ubrza. Postane veselija, plesna. Glave građana Bijelih Grebena počnu provirivati kroz prozore. Počnu se njihati uz veselu glazbu.)

GLAS 1

Kako zgodno!

GLAS 2

Kako lijepo!

GLAS 3

E! Je li to Julija?

GLAS 1

Anja?

GLAS 2

I njen mali brat Dominik!

GLASOVI

Pa kad smo ih zadnji puta vidjeli?

(Glazba se pretvori u song koji poziva ljude da izađu van na ulice. Na vrhuncu pjesme, pljesak se prolomi kroz ulice.)

GLASOVI

Još! Još! Još!

(Najedanput se na sceni pojavi gospođa Sol i sve glave se sklone natrag u kuće.)

GOSPOĐA SOL

Što se ovdje događa?

GLAS 1

Gospođo Sol!

GLAS 2

Zdravo, gospođo Sol!

GLAS 3

Hoćete mi doći u posjet?

GOSPOĐA SOL

(Juliji) Pitala sam vas nešto.

JULIJA

Došli smo malo odsvirati nešto građanima Bijelih Grebena.

GOSPOĐA SOL

Uznemirujete ih.

JULIJA

Ja bi rekla da su uživali. Jeste li?

GLAS 2

Pa zapravo... Da.

GLAS 1

Ja jesam!

GLAS 3

Malo su falšali. Ali nisu loši.

GOSPOĐA SOL

Dopustite meni da govorim za vas. Gospođice Julija, ne samo da radite buku nasred ulice, već pokazujete loš primjer ponašanja ovoj djeci. Odmah sklonite sve ovo i vratite se svojim kućama.

JULIJA

Mi ostajemo ovdje.

GLASOVI

Uuuuuuuu.

(Gospođa Sol ošine pogledom prema porozorima i glasovi zašute.)

GOSPOĐA SOL

(Teodori) A što ti radiš ovdje?

TEODORA

Sviram zajedno s njima.

GOSPOĐA SOL

Zašto?

TEODORA

Zato što su mi oni prijatelji.

GOSPOĐA SOL

Njih odabireš za prijatelje? Zar me uopće nisi slušala, Teodora?

TEODORA

Jesam. I žao mi je što sam ti uopće povjerovala.

GOSPOĐO SOL

A tako znači. Gubite se s ovih ulica ili ćete biti prisilno uklonjeni.

ANJA

Ne idemo nigdje.

DOMINIK

Tako je!

TEODORA

Dok ne uvjerimo sve ljude da odaberu Juliju za novog Počasnog Građanina.

GOSPOĐA SOL

Molim?!

GLAS 1

Julija?

GLAS 2

Malu Juliju?

GLAS 3

Bi ona to mogla?

JULIJA

Bijeli Grebeni! Znam da vam se svima možda čini kao suluda ideja. Ali poslušajte me! Živim ovdje čitavi svoj život i obožavam ovaj grad. Znam vas sve pojedinačno bez obzira što se dugo nismo sreli na ovim ulicama. Mi tonemo. Zar niste primjetili to? Niste, jer se zatvarate u svoja četiri zida i ne vidite što se zbiva oko vas.

GLAS 2

Što?

GLAS 1

Molim?

GLAS 3

Kako to može reći!

JULIJA

Ali nije samo na vama... već i na gospođi Sol koja vas je sve obrlatila.

GOSPOĐA SOL

Čujete li ju, građani? Ona će okaljati moje ime samo da bi vas privukla na svoju stranu. To je znak kukavice.

JULIJA

Ja bi rekla da su kukavice oni koji iskorištavaju druge ljude radi samih sebe. Kao što ste to učinili gospodinu Boborou.

GLAS 3

Boboro?

GLAS 1

Boboro? Zašto mi je to poznato?

GLAS 2

Boboro? Zašto mi je to poznato? Je li to onaj-

GOSPOĐA SOL

Gospodin Boboro je otišao iz grada.

BOBORO

E ne nisam, vještice jedna.

(Glasovi iznenađeno uzdahnu.)

GLAS 3

Ta kornjača!

GLAS 2

Ona govori!

GLAS 1

Što je ovo, što se zbiva?!

BOBORO

(Dominiku) Podigni me malo više, Dominik.

DOMINIK

Da, gospodine Boboro!

BOBORO

Ja sam Rolf Boboro i pretvoren sam u kornjaču upravo zbog gospođe Sol! Vjerovao sam joj kao i svi vi i gledajte što mi se dogodilo!

GOSPOĐA SOL

Kakve su ovo gluposti?

TEODORA

Nisu gluposti i vi to znate.

GLAS 1

On je kornjača.

GLAS 2

On je kornjača.

GLAS 3

Hoće nas pretvoriti u kornjače?!

TEODORA

Priznajte im što ste napravili, gospođo Sol.

GLAS 3

Je li istina?

GLAS 2

Što ste napravili?

GLAS 1

Što ste napravili, gospođo Sol?!

TEODORA

Ne zaslužujete biti Počasni Građanin.

GOSPOĐA SOL

Ja ne zaslužujem?!

TEODORA

Jer sve zasluge ste pokupili trujuć i iskorištavajući druge ljude.

BOBORO

Nijedno dobro niste učinili za Bijele Grebene!

ANJA

Niko vas ovdje ne treba.

JULIJA

A mi ostali možemo napokon promijeniti ovaj grad.

GLAS 1

Promjena?

GLAS 2

Promjena.

GLAS 3

Promjena!

TEODORA

No, što će onda biti, gospođo Sol?

(Stanka. Gospođa Sol se nasmije.)

GOSPOĐA SOL

Bezuvjedni ste, svi. Dala sam sve od sebe da vi nepopravljivi crvi idete mojim putem, ali čini se da vam nema spasa. I tako će i ostati. Znate zašto? Jer ćete bez moje pomoći istrunuti. A ja ću se snaći negdje drugdje.

TEODORA

I od tamo će vas onda otjerati. Nitko vas neće prihvatiti.

GOSPOĐA SOL

Zašto bi ja htjela da me svijet prihvati kad je takav kakav je? Neka vam ova mala bude Počasni Građanin. Biti će mi užitak gledati kako propadate.

(Gospođa Sol ode sa scene.)

GLAS 1
To znači-

GLAS 3
To znači-

GLAS 2
Julija!

GLAS 1
Julija je naš Počasni Građanin!

GLAS 2
Julija!

GLAS 3
Julija!

JULIJA
Izađite svi! Idemo ovo učiniti skupa!

TEODORA
(Anji) Ja moram svojoj teti.

ANJA
Idi, 'ajde, veselit' ćemo se svi zajedno kasnije.

DOMINIK
Sretno Teo!

VIII. SCENA

(Kako se čini da ljudi izlaze van na ulice, one se rastvaraju da otkriju ured gospođe Sol. Lota je zaspala za stolom. Teodora joj brzo prilazi.)

TEODORA
Lota? Lota?

(Lota se ne budi.)

TEODORA
Lota, probudi se! Lota! Teta!

(Lota se naglo probudi.)

LOTA
Budna sam, budna sam!

TEODORA
Teta!

LOTA
Teodora?

(Teodora čvrsto zagrli Lotu.)

LOTA
Što radiš ovdje?

TEODORA
Mislila sam da ti je gospođa Sol nešto napravila.

LOTA
Što bi mi napravila?

(Stanka.)

TEODORA
...Znam da se trudiš. Nisi navikla na sve ovo i želiš učiniti najbolje što možeš, ali nekad ne znaš kako. I zato te volim, jer ne odustaješ od mene.

LOTA
Nikad ne bi odustala od tebe.

TEODORA
Znam. Ali isto znam da ćeš morati prihvatiti ovaj dio mene. To je sve što tražim od tebe.

LOTA
Teodora...

(Leptir doleti na scenu i sleti Loti na rame. Ona se trgne na trenutak i čuje se tihi, nježni šapat.)

LOTA
...Gospođice Naranča?

TEODORA
O ne...

LOTA
O-Ona mi priča u uho! Ali to je leptir!

TEODORA
Gospođa Sol joj je to učinila. Jer je gospođa Sol kao i ja, teta.

(Teodora nježno uzme leptira u svoje dlanove i osluhne ga. Zatim nježno počne šaputati leptiru. Svjetla se stanu mijenjati iz jedne boju u drugu. Naglo nastane mrak.)

LOTA
Teodora?!

(Svjetlo. Gospođica Naranča stoji pored Teodore, veselo vrisne kada shvati da nije više leptir i čvrsto zagrlj Teodoru.)

GOSPOĐICA NARANČA

Što god si napravila, hvala ti!

LOTA

Ti si...

GOSPOĐICA NARANČA

Skoro ostala leptir! Ali tvoja draga nećakinja me je spasila.

(Gospođica Naranča još jedanput zagrlj Teodoru.)

LOTA

Kako?

TEODORA

Jednostavno. Samo sam ju ohrabrila toplim riječima.

GOSPOĐICA NARANČA

A gdje je ona odvratna žena?

TEODORA

Otišla je. Julija će biti novi Počasni Građanin.

GOSPOĐICA NARANČA

Možda onda krenemo na bolje. Ja moram ići! Moja jadna baka sigurno umire od brige!

(Gospođica Naranča zagrlj Lotu, zatim opet Teodoru i otrči sa scene.)

LOTA

Što se upravo dogodilo?

TEODORA

Pričati ću ti kad se vratimo natrag u hotel. Ali prvo moram nešto napraviti. Sama.

LOTA

Teodora-

TEODORA

Uredu je teta. Znam.

(Teodora zagrlj svoju tetu i otrči sa scene. Ulice Bijelih Grebena se spoje i prekriju ured gospođe Sol.

U daljini, iznad grada, vide se Bijeli Grebeni. Gospođa Sol dođe na scenu s kovčegom u ruci. Teodora joj prilazi.)

GOSPOĐA SOL

Jesi se došla oprostiti samnom?

TEODORA

Ne. Došla sam vam reći da je gospođica Naranča uredu. Nije više leptir.

(Stanka.)

GOSPOĐA SOL

...A je li tako?

TEODORA

Ja sam ju vratila natrag. Vratiti ću i gospodina Boboroa. I ako bilo kome to opet napravite, vratiti ću i njih. Ja nisam poput vas, gospođo Sol. Ja sam druga strana vas.

GOSPOĐA SOL

Nikad nećeš imati mira, Teodora. Bez mene u blizini, nećeš imati ni trenutak odmora od navala svih tih strahova i loših misli.

TEODORA

Snaći ću se. Za razliku od vas. Vjerujte i dalje da su truli i trulo se ponašajte prema njima, ali kada ne budete imali više ikoga za mrziti, zamrziti ćete samu sebe. Sretno na vašim putovanjima, gospođo Sol. I pazite što radite. Ne bi htjeli da krenem s iglama na vas.

(Teodora se nasmiješi i ode. U daljini se čuje glazba, slavlje i uzburkano more. Gospođa Sol čvrsto stisne ručku kovčega, zatim se polako nasmiješi i ode. Zvuk mora se smiri kako se glazba u daljini nastavlja. Mrak.)

KRAJ